

„Hlasne plesajte, dcéra Sion, zvučne jasaj, dcéra Jeruzalem. Pozri tvoj kráľ prichádza k tebe, je spravodlivý a prináša víťazstvo, je spravodlivý a prináša víťazstvo, je pokorný a jazdí na oslovi, na osliatku, mláďati oslice.“ Zachariáša 9:9

Byť potrebný, alebo Poučení somárikom

Na to znie asi veľmi absurdné. Všetci vieme čo slovo somár, osol, oslík charakterizuje – nič pekného nás nenapadne. Nanajvýš to, že to zvieratko môže byť aj užitočným zvieratom ak ho použijeme, napr. ako zvieria ťažné, alebo ako zvieria, ktoré nesie bremená, alebo sa na ňom sa „vozí“ človek. I tieto pozitívne stránky tohto zvieratka vraj sprevádzajú mnohé ťažkosti. Ako sú neposlušnosť, alebo tvrdohlavé správanie. Iste ste už o tom čosi počuli a máte svoju predstavu. Biblické výpovede o somárovi sú ale aj pozitívne. Napr. veľký počet somárov predstavuje určité bohatstvo vid', knihu Jóbovu. Taktiež keď sa píše o bohatstve Abrahámovom sú tieto zvieratá spomenuté v súvislosti vyjadrenia určitého bohatstva. Saul si tiež vážil tieto zvieratká a keď sa mu stratili, ich šiel hľadať – a našiel nie iba oslov, ale aj povolanie za prvého kráľa Izraela. V knihe makabejských, v čase veľkého hladu mala veľmi veľkú cenu aj iba časť zo somára – jeho hlava, alebo lebka. Teda predsa čosi pozitívne. Faktom však zostáva, že osol, oslica či osliatko nevyjadrujú nič pozitívneho od pradávna až po dnešok a na celom svete.

V čase predveľkonočnom, na kvetnú nedeľu sa zvykne v prevažnej väčšine kostolov a modlitebniach čítať text o tom ako Pán Ježiš za veľkého jasotu, oslavovaný ako kráľ šiel do Jeruzalema. Šiel?, alebo sa niesol? Dnes by sme povedali dal sa priviesť do mesta Jeruzalem, na osliatku. Táto udalosť je opísaná vo všetkých evanjeliách v podstate rovnako, predsa len pozornému čitateľovi neujdu rozdielne detaily, ktoré tam sú. Čo je podstatné, pre naše zamyslenie je to, že Pán si vyvolil práve toto zvieratko. Zvieratko tohto rodu a či to bolo osliatko, alebo oslica nie je podstatné. Podstatné je, že si ho vyvolil a použil práve toto zvieria, ktoré nevzbudzuje dobré predstavy a vznešenosť. Toto si museli uvedomiť aj Pán a aj práve tí, ktorí boli v Písme vyučení a vedeli, že tento druh zvierat patrí medzi zvieratá nečisté, že jeho prvorodené bolo potrebné vykúpiť, čistým zvieratom, napr. ovcou. Pán Ježiš však práve o tomto zvierati povedal. **Potrebujem ho !** a aj ho použil. Presne tento výrok opisujú dve evanjelia a tretie hovorí o Ježišovi ako o iniciátorovi, ktorý si toto zvieria zaoštaral. Čítajme text z evanj. Markovho z kap.11, verše 1-10. Tam je výraznejšie opísaná slávnostná atmosféra vjazdu Ježiša Krista do Jeruzalema. A, je tu napísané toto :

„Keď sa priblížili k Jeruzalemu, pri Betfagé a Betánii blízko Olivovej hory poslal dvoch svojich učeníkov a prikázal im: Choďte do dediny pod vami. Hneď ako ta vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom dosiaľ nijaký človek nesedel. Odviažte ho a priveďte! Ak sa vás niekto pýta: Čo to robíte?, odpovedzte: Pán ho potrebuje, ale hneď ho sem zasa vráti. Učeníci išli, našli osliatko uviazané vonku o bránku a odviazali ho. Niektorí z tých, čo tam stáli, sa opýtali: Čo to robíte, prečo odviazujete osliatko? No keď povedali, ako im hovoril Ježiš, nechali ich. Učeníci priviezli osliatko k Ježišovi. Prehodili naň svoje plášte a on si naň sadol. Mnohí prestierali na cestu svoje plášte a iní hádzali ratolesti nasekané v poli. Tí, čo išli pred ním i za ním volali: Hosana! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom! Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávda, ktorý prichádza!“

Na prvý pohľad možno i vás napadne myšlienka: „Bohom zorganizovaná a do podrobnosti premyslená, veľkolepá scéna.“ Skúsme sa však vžiť do tejto udalosti a dívajme sa na ňu očami priameho účastníka.

Možno sa nám vtláčajú otázky, ako: „Prečo tento akt?“ „A, prečo práve taký okázalý vstup do Jeruzalema?“ „Keď už slávnostný, prečo práve jazda na zvierati – osliatku, ktoré na tento čas je radené medzi nečisté zvieratá?“

Ak sme účastníkom, ktorý je vyučeným v Písme tak nás musí napadnúť práve táto otázka o nečistom zvierati. Keď hodnotíme dôstojnosť tak sa nám tam ten oslík, a ešte do tohto rámca vôbec nehodí ! Je to kontrast, v tejto scéne, ktorý mohol byť, alebo mal byť vyvolaný práve pre Písmakov? Vyučených v zákone? Mohol tam byť i zámer vyvolať hlbšie zamyslenie. Okrem toho mal v sebe aj prorocký výpoveď a hodnotu, mimoriadnej závažnosti. Mnohí z nich naspamäť poznali stať z proroka Zachariáša 9:9

„Hlasne plesajte, dcéra Sion, zvučne jasaj, dcéra Jeruzalem. Pozri tvoj kráľ prichádza k tebe, je spravodlivý a prináša víťazstvo, je spravodlivý a prináša víťazstvo, je pokorný a jazdí na oslovi, na osliatku, mláďati oslice.“

Toto je jasná výpoveď a vysvetľuje význam tohto dejstva a konanie Pána Ježiša Krista. Ohľadom na oslíka. Mnohí túto výpoveď poznali, ale mali pred sebou vidinu oslobodeného kráľovstva pre Izrael, jeho víťazný vstup do hlavného mesta, teda spájali s týmto zámerom. Keď sa toto nenaplnilo, tak boli, sklamaný a hotový Ježiša Krista ukrižovať. Ušla im pravda o pokore a o kráľovstve pokory, ktoré má prebývať v srdci. Myslím, že to bola chorobná žiarlivosť, túžba po sláve a po úcte, mnohých v čele postavených a ktorí by si radi prisvojili slávu, ktorá v tej chvíli patrila inému Pánovi a nie im. Tento ich postoj dosvedčili svojim konaním, keď odsúdili Pána Ježiša Krista. Veď on povedal výrok, ktorý dáva smer jeho konaniu :

„Dajte si pozor, aby ste neprejavovali svoju zbožnosť pred ľuďmi len preto, aby vás obdivovali, lebo nedostanete odmenu od vášho Otca, ktorý je v nebesiach....Amen, hovorím vám: už majú svoju odmenu.“ (Mat.6:1,2b).

Teraz davy ľudí oslavujú syna tesára, jazdiaci na osliatku, nie ich náboženských vodcov. Oslavujú toho, ktorý učil o pokore. Veď je to nehoráznosť, ktorú neznesli a preto Pána Ježiša nabádajú k tomu, <b>„aby umlčal zástupy.“

Venujme však pozornosť tomu, ktorý nesie „bremeno dňa“ - osliatku, namáha sa práve vo chvíli keď iní jasajú, iného oslavujú, možno aj právom. Ale nepatrí aspoň trochu pozornosti práve tomu malému a nehodnému osliatku?

Vzime sa do situácie toho oslaťa, nikdy žiadne zvieracie mláďa nerobilo to čo robí toto oslie mláďa. Jeho prirodzenou reakciou, by mala byť nevoľa a protest. Veď kedy a kde takto sa zvieria chovalo, aby bez výcviku ihneď poslušne nieslo bremeno, alebo ťahalo. Jeho prirodzená reakcia je taká, že bez výcviku to ne ide, aby rovno bolo využité na nesenie bremena – na záťaž! Mohlo sa brániť a vzpierať tomu k čomu bolo Pánovi potrebné a použité! Skúsenosť s úžitkovými zvieratami nám to potvrdí. Nie ono ticho poslúcha a koná k čomu bolo povolané – proti svojej prirodzenosti! Ten hučiaci zástup tie oslavy ho k tomu ešte viac mali vyprovokovať. Čo azda chápe toto zvieratko viac ako farizeji a zákonníci o čo tu ide? To čo ho malo vystrašiť, ho predsa neprivádza do odbojného, či vystrašeného konania. Či si myslíme, že naozaj rozumelo lepšie ako človek čo koná a k čomu je vyvolené? Pochopilo snáď, že toľkej slávy a v takejto sláve ešte žiaden osol nebol? Vie snáď, že nesie Kráľa a Pána všetkých a všetkého stvorenia? Nuž ak áno to by už mohol byť dôvod k tomu, že tak poslušne a po prvýkrát v živote, si plní toto čo sa od neho vyžaduje.

Neviem či vás, ale viem, že mnohých už táto príhoda oslovila a doviedla k rozhodnutiu pre poslušnosť a nesenie Božích bremien. Treba k tomu aj odvahy začať a konať niečo čo sme ešte nikdy nerobili, najmä keď vieme, že to bremeno je Ježiš Kristus. Jeho mocná a predivná ruka sa prejavila pri oslati, prejaví sa aj pri každom kto bude podobne konať. Veď je napísané :

„Zo všetkých strán sme sužovaní, no nie stiesnení; sme bezradní, no nie zúfalí; sme zmietaní, ne nehynieme; stále nosíme na tele Ježišovo zomieranie, aby bol na našom tele zjavný aj Ježišov život. Lebo dokiaľ žijeme, pre Ježiša, sme vydávaní na smrť, aby sa Ježišov život zjavil na našom smrteľnom tele.“ 2.Ko.4:8-11).

Iba Božia pravica nás vyslobodí z každej ťažkosti, iba keď ideme cestou Božích zámerov a plánov sme predivne požehnaní, tak, že konáme proti ľudskej prirodzenosti a v Jeho sile.

Keď sa tak pozeráme na oslíka a nad ním sa zamýšľame iste prideme k záveru, že sotva počul a porozumel slovám Pána Ježiša Krista „**Potrebujem ho!**“ To potrebujem ho nemohlo ovplyvniť samotné zvieratko, ale zaujímavé je, že to malo

vplyv na živých ľudí. Myslím, že tvrdenie jedného teológa, že je veľmi výstižne keď hovorí: „že ešte nikdy v histórii a o nikom inom toto v Písme nie je vyslovené, aspoň nie tými priamymi a rovnakými slovami, ako to bolo povedané práve o tomto oslätí – „**Potrebujem ho!**“ Saul, neskôr ap. Pavol síce počul slová počul od druhej osoby, aký zámer má s ním Pán a bolo to pre neho rozhodujúce, ovplyvnilo to jeho celoživotné rozhodnutie a konanie. Prinieslo to úžitok pre celý svet, ale predsa to neboli slová tak priamo vyslovené Pánom a nie v takom znení, ako v tom prípade aj keď to boli slová v rovnakom zmysle.

Predstavme si dnes situáciu, že príde kňaz, kazateľ, iný človek, ktorý vo vašich očiach a živote má úctu a vážite si ho. A povie: „Vieš Pán mi povedal, Pán mi ukázal, modlil som sa a nenašiel som inú možnosť, iba ti poved to, že „*Pán ťa potrebuje!*“ Ako by ste reagovali, čo by ste urobili? Alebo, ako by pôsobili na vás slová: <b>„Pán potrebuje tvoj dom, auto, tvoj desiatok?“

Či takéto požiadavky na nás kladené nepoznáme už aj z Biblie? Pre náš život?! Položme si otázku sami v tichosti a v úprimnosti srdca, a odpovedzme Pánovi, trebárs na modlitbe. **Tu som chcem poslušne žiť a konať, lebo si Kráľ Pán v mojom živote!**

Mnohí z tejto udalosti a situácii by mali prijať a pochopiť kto a kým je Ježiš Kristus, nepochopili! Je veľmi dobre ak my to dnes a to z Božej iniciatívy a milosti vieme pochopiť a prijať pre náš život. Tým mocným svedectvom im malo byť doslovné prorocké naplnenie – „**Kráľ prichádza na mláďati oslice...**“, ktoré sme už skôr citovali.

Prorocké výpovede z Písma sa už na plnili, buďme tým uistení, že sa ešte naplnia tie všetky prorocké a to doslovné, ktoré poznáme z Biblie. Ježiš Kristus vošiel do Jeruzalema ako „Kráľ slávy“, pamätajme, že pre niektorých a aj ním zostal.

Blahoslavení to ľudia pre ktorých je skutočným Pánom a kráľom. Toto je aj dôkazom toho, že je im spasiteľom.

V tejto udalosti „slávnostný vjazd Ježiša do mesta Jeruzalem“ je však aj prorocká výpoveď a to, že Pánu Ježišovi nie je nič nemožné. Už vôbec nie to, čo On sám dosvedčil živým skutkom a slovami. Teda vošiel do Jeruzalema už „Kráľ slávy“, ale trvalej slávy sa mu tam nedostalo, ale ON ešte raz príde, ale tentokrát už nie na oslätí, ale tak ako je o ňom napísané:

„**V sláve a v moci**“ uvidí ho každý, nielen zástupy okolo Jeruzalema, uvidí ho celý svet. Čítajme :

„**Vtedy sa na nebi zjaví znamenie Syna človeka. Všetky kmene (národy) zeme budú nariekať a uzrú Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s veľkou mocou a slávou.**“ (Mat.24:30).

Príde však do Jeruzalema, nie do Bratislavy, to On si to tak ustanovil a aj to tak uskutoční. Nebol by snád vošiel do Jeruzalema, keby poslušnosť odmietol somárík? Nebol by snád vošiel keby mu v tom neboli bývali nápomocní práve tí učeníci, ktorí nápomocní boli? Vieme, že Biblia nám hovorí, k takým postojom takto: „*ak nie Ty, ja, tak niekto iní, ale zámer a spôsob, ktorý si Boh určil a zaumienil sa iste naplní, a to do bodky!*“ Rozumnejšie je konať ako apoštol Pavol, uvedomiť si ako on toto – „**...a beda mi, ak ho nebudem ohlasovať!**“ (1.Ko.9:16b).

Možno vyznie to čo teraz poviem trochu ťažko prijateľné, ale ešte ráz chcem zdôrazniť, že je rozumné konať a modliť sa podľa Božej vôle a za naplnenie Božích zámerov a cieľov.

Budme jednomyselní s apoštolom Jánom, ktorý po výklade a popise Božích cieľov, na konci Biblie v Zjavení prevoláva v súlade s tým čo pozná : „**Amen, príd, Pane Ježišu!**“ **Nesme na svojich modlitbách Pána Ježiša Krista do Jeruzalema, pripravme Mu cestu!** Svet a to nielen moslimský, ale aj neveriaci, ba aj dokonca veriaci stojí v opozícii tomuto návratu svojim konaním voči Izraelu, a mestu Jeruzalem. Je mnoho dôvodov a aktuálnych situácií, za ktoré sa treba modliť – ale aj to: „**na modlitbách niešť Pána do Jeruzalema.**“ Je možné, že také postoje, alebo také modlitby nahlas a verejne prednesené nás postavia do svetla toho, ktorý už raz toto urobil predivne a poslušne. Dajme sa poučiť, počujme hlas „**teba, vás potrebujem**, aby sa čas skrátil a Pán prišiel. Skúste možno od sveta a okolia si vyslúžite nevôľu, ale iste zažijete požehnanie, pokoj a slávu najprv tu na zemi vo svojom srdci a napokon vo večnosti. Amen.

„Ak nastane tma, alebo v tuneli zanikne svetlo, neodhodíme mapu, ale dôverujeme rušňovodičovi.“ *Corrie ten Boom*